

STSJ de Castella i Lleó 2160/2008, de 7 d'octubre, recurs 317/2008

*Vulneració del dret a la llibertat sindical per extinció de comissió de serveis
(accés al text de la sentència).*

En aquest recurs es debat sobre el dret d'indemnitat en l'exercici de càrrecs sindicals.

La recurrent va ser cessada del lloc que ocupava mitjançant comissió de serveis. En la sentència d'instància es conclou que: la resolució de cessament no tenia la més mínima motivació; en el mateix lapsus temporal en què es va acordar el cessament la recurrent havia estat alliberada per a l'exercici de funcions sindicals.

En canvi, l'Administració argumenta que: la provisió d'un lloc mitjançant comissió de serveis és de caràcter facultatiu per a l'Administració, essent-ho també la decisió de cessament, ja que a ella correspon determinar quan les circumstàncies que van motivar el nomenament han desaparegut; l'acte de cessament es motiva en l'acte de concessió de la comissió, per variació de les circumstàncies que el van originar; l'Administració no va posar impediments per a l'alliberament de l'actora, de manera que això no té cap relació amb el seu cessament; la comissió de serveis té caràcter provisional, per tant, no genera l'adquisició de drets retributius de caràcter definitiu.

Fent referència en primer lloc a la doctrina constitucional sobre el dret d'indemnitat retributiva de les persones que exerceixen càrrecs de representació sindical, i sobre la inversió de la càrrega de la prova en la defensa del dret de llibertat sindical, el Tribunal estima la pretensió de l'actora i considera que s'han vulnerat els seus drets, perquè:

- **L'Administració no ha justificat quines són les circumstàncies que han fet variar la necessitat de la comissió de serveis.**
- Aportats els indicis de discriminació per part de la funcionària, **l'Administració no ha aconseguit demostrar la desconexió entre la decisió de finalitzar la comissió de serveis i l'exercici dels drets sindicals.**
- La comissió de serveis no genera drets consolidats, però, **si no s'ha fixat un termini inferior i no concorren circumstàncies que justifiquin la seva extinció, s'ha de respectar la durada màxima legal de dos anys.**